

سعی نبرده در این راه به جایی نرسی

مزداکرمی طلبی طاعت استاوسیر

حافظ طعیر رحه

برخود فرض دیدم تا در خصوص اثری که در زیر نظر دارید چند سطری به شرح آنچه بر نفسم رفته است به قلم جاری نمایم. به لطف و کسب توفیق از پروردگار و الطاف خاصه اساتید والا مقام خانه ای پر زمهر^۱ که مادری عاشقانه مصفا ساز در گلشن به آب چشمه روشن فرزندان را به آداب ادب و کسب علم آموزی فرا می خواند، تلمذ آغاز نمودم و در محضر راهنماییهای سرورم استاد بهرام مستقیمی قمی کتابت " مختصر فرهنگ واژگان انگلیسی به فارسی حقوق بین الملل" را که ثمره کار و کوشش بسیار است را هرچند پر ز اشتباه و خامی بخاطر جوانیم را به اتمام رسانده ام.

در گام های نخست با افقی در نزدیکی همچون سرابی در دیدگانم که صرف وقت زیادی نمی خواهد به طاعت استاد گشته بودم، اما حتی زمانی که پا فراتر نهادم و سیر آغاز نمودم اندکی بعد دریافتم به اقیانوسی درافتاده ام که هر چه پیش می روم به ژرفای آن نخواهم رسید.

اکنون که این ماحصل در بر می بینم، دریافتم که نگارنده فقط بقدر رفع تشنگی از این آب جرعه ای چشیده است. هرچند دست به سینه و چهار زانو به رسم ادب و معرفت تلمذ کرده ام و به پژوهش پرداخته ام و حتی الامکان از خرمن آثار اساتید خوشه چیده ام، هرچند رضایت استادم را موافق تام در کار نیافتم، اما به رای عامدانه بر طبع و نشر اوراق صحه نهادم و مصمم گشتم که دانشجوی تازه کار را در معرض نقد حکمیان مستغنی قرار دهم، به روایت گفته و به قصد تقرب و جای گیری در خاک پای قلم حکمای علم حقوق وارد کارزار گردم و ماحصل آنرا، سرلوحه زندگانیم نمایم تا در این ورطه به شکر اندر ایزد بعد از اهتمام بسیار و کسب فیض و توفیق من بعد امر، پخته تر از دوران کاهلیم بکوشم در سرای علم.

دنیایی سپاس و دعای خیر برای دوست گرانمایه ام مهرداد خورسند که یاریم کرد در ادامه راهم. النهایه، این تازه شروع کار است برایم و امید می رود که اهل کمال و صاحبان فضل و دانش پژوهان فرهیخته، و جمله کسانی که این اثر ناچیز را مورد مطالعه قرار می دهند و قصد قربتم را در دل می پسندند، هر جا کاستی یا لغزشی ببینند نگارنده را مطلع فرمایند تا مفاهیم تازه را بشناسد و در آینده در جای خود بنشانند.

اسماعیل محمدی

تهران، زمستان یکم هزار و سیصد و نود و سه خورشیدی